

Βέροια: Η εορτή της πρώτης πολιούχου, Αγίας Ιερουσαλήμ

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας



Τη Δευτέρα 4 Σεπτεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας [κ. Παντελεήμων](#) λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου, πολιούχου Βεροίας για την εορτή της Αγίας Ιερουσαλήμ και των τριών τέκνων αυτής.

Στη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τέθηκε σε προσκύνηση η Τιμία Κάρα της Αγίας Ιερουσαλήμ, η οποία μαρτύρησε τον 3ο αιώνα στη Βέροια με τα τρία παιδιά της και αποτέλεσε την πρώτη πολιούχο της πόλεως.

[Δείτε επίσης: Η Βυζαντινή Βέροια τιμά την πρώτη πολιούχο της, Αγία Ιερουσαλήμ](#)

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Βεροίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Καί βασάνοις θλιβόμενοι, καί πυ-ρί δαπανώμενοι, καί ποιναῖς καί μά-στιξι συντριβόμενοι ... οὐκ ἠρ-νή-----σασθε Χριστόν, ἀθλοφόροι τε-τρά-ριθμοι», ἔψαλε σήμερα ἡ Ἐκ-κλη-σία μας πρὸς τι-μὴν τῆς ἁγίας ὀσιομάρ-τυρος Ἰε-ρου-σαλήμ καί τῶν τριῶν ἁ-γίων τέ-κνων της, τῶν ἁγί-ων μαρ-τύρων Σεκένδου, Σεκεν-δί-κου καί Κηγό-ρου, τοὺς ὁποίους πα-νηγυρίζουμε καί τιμοῦμε σήμε-ρα.

Τοὺς τιμοῦμε καί τοὺς γεραίρουμε γιὰ τὴ σταθερότητά τους στὴν πίστη καί τὴν ἀγάπη τους στὸν Χριστό, καί τοὺς μνημονεύουμε ὡς παρά-δειγ-μα καί γιὰ τὴ δική μας ζωὴ, εἴτε εἴμεθα μεγαλύτεροι στὴν ἡλι-κία, ὅπως ἡ ἁγία Ἱερουσαλήμ, εἴτε εἴμεθα νεώτεροι, εἴτε καλούμεθα νὰ διαπαιδαγωγήσουμε τὰ παιδιά μας. Γιατί σήμερα οἱ περισσότεροι ἐπιλέγουμε τὸν εὐκόλο δρόμο, αὐτόν πού δέν ἔχει κόπο, πού δέν χρειάζεται προσπάθεια καί θυσίες, καί σ' αὐτόν τὸν δρόμο ὁδηγοῦμε καί κατευθύνουμε καί τὰ παιδιά μας. Δέν θέλουμε νὰ κουρασθοῦμε, δέν θέλουμε νὰ δυσκολευθοῦμε, δέν θέλουμε νὰ θυσιάσουμε κάτι ἀπὸ τὴν ἄνεση καί τὴν ἀνάπαυσή μας. Εἴμαστε ὅμως πρόθυμοι νὰ θυσιά-σουμε καί ἀρχές καί ἀξίες καί τὴν πίστη μας ἀκόμη στὸν Χριστό, προκειμένου νὰ μὴν βρεθοῦμε, ὅπως λέμε, σέ δύσκολη θέση.

Ὅμως ἡ ἁγία Ἱερουσαλήμ δέν ἔκανε αὐτό πού κάνουμε ἐμεῖς πολλές φορές σήμερα, οὔτε ὥθησε τὰ παιδιά της νὰ τό κάνουν γιὰ νὰ «κερδίσουν», ὅπως θὰ λέγαμε, τὴ ζωὴ τους.

Γιατί τό ἔκανε ἄραγε; Γιατί δέν ἀγαποῦσε τὰ παιδιά της; Γιατί δέν ἤθελε νὰ ζήσουν ἢ γιατί ἤθελε νὰ τοὺς στερήσει τὴ μητρική της πα-ρου-σία; Γιά τίποτε ἀπὸ αὐτά, ἀλλὰ γιατί ἡ ἁγία Ἱερουσαλήμ πίστευε ἀληθινὰ στὸν Χριστό, ὅχι ἐπιφα-νεια-κά, καί αὐτὴ τὴν πίστη μετέ-δωσε καί στά τρία παιδιά της.

Τοὺς εἶχε διδάξει μέ τὸν λόγο καί τὴ ζωὴ της ὅτι τίποτε δέν ἔχει ἀξία στὴ ζωὴ αὐτὴ, ἐάν πρόκειται νὰ μᾶς στερήσει τὴν οὐράνια καί αἰώ-νια. Τοὺς εἶχε διδάξει μέ τὴ ζωὴ της τὴν ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου μας ὅτι ὅποιος τὸν ὁμολογήσει ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, θὰ τὸν ὁμολο-γῇ-σει καί Ἐκεῖνος ἐνώπιον τοῦ Πα-τρός του τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

Εἶχε διδάξει ὅμως ἡ ἁγία Ἱερου-σα-λήμ στά παιδιά της καί μία ἄλλη ὑπόσχεση τοῦ Χριστοῦ σέ ὅσους θελήσουν νὰ τὸν ὁμολογήσουν: νὰ μὴν φοβηθοῦν τί θὰ ποῦν ἐνώπιον τῶν ἡγεμόνων καί τῶν βασιλέων, γιατί Ἐκεῖνος θὰ τοὺς φώτιζε τί νὰ ποῦν καί πῶς νὰ ὑπερασπισθοῦν τὴν πίστη τους στὸν Χριστό.

Κι ἔτσι, ἀντὶ νὰ συστήσει ἡ ἁγία Ἱερουσαλήμ στά τρία παιδιά της νὰ μὴν ὁμολογήσουν τὸν Χριστό, ἐπει-δὴ ἦταν νεαρά στὴν ἡλικία καί δέν γνώριζαν τί θὰ ποῦν, καί νὰ ἀποφύγουν μέ αὐτό τὸν τρόπο τό μαρτύριο, σώζοντας δῆθεν τὴ ζωὴ

τους, εκείνη ως στοργική αλλά και πιστή συγχρόνως μητέρα, τά παρό-τρυ-νε νά ομολογήσουν χωρίς νά διστάσουν και χωρίς νά λυγί-σουν ότι είναι χριστιανοί και νά προτι-μή-σουν τόν θάνατο γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ ἀπό μία ζωή, ἡ ὁποία θά ἦταν ὅμως μακριά ἀπό τόν Χριστό.

Καί αὐτό ἔκαναν τά τρία παιδιά, οἱ τρεῖς μάρτυρες, ἅγιοι Σέκενδος, Σεκένδικος καί Κήγορος. Ὁμολό-γη-σαν τόν Χριστό καί ὑπέμειναν μέ καρτερία τά βασανιστήρια, στηρί-ζοντας ὁ ἕνας τόν ἄλλο στήν πίστη, ὥστε νά ἀξιωθοῦν μαζί μέ τή μητέρα τους, τήν ἁγία Ἰερουσα-λήμ, τόν στέφανο τοῦ μαρτυρίου καί τή δόξα τοῦ οὐρανοῦ ἀλλά καί τῆς γῆς. Γι' αὐτό καί ἀποτελοῦν πα-ρά-δειγμα γιά ὅλους ἐμᾶς, πού τούς τιμοῦμε σήμερα, γιατί ὅλοι μας καλούμεθα καθημερινά, ὄχι βέβαια νά θυσιάσουμε τή ζωή μας γιά τόν Χριστό, ἀλλά νά τόν ὁμολογοῦμε μέ τίς πράξεις καί μέ τή ζωή μας καί νά μὴν τόν ἀρνούμεθα. Γιατί ἄρ-νη-ση τοῦ Χριστοῦ καί τῆς πίστε-ώς του εἶναι ἡ ἀπομάκρυνση ἀπό τό θέλημά του καί ἡ ἀδιαφο-ρία μας γιά τίς ἐντολές του. Ἄρνη-ση τοῦ Χριστοῦ εἶναι νά μὴν ἀκο-λου--θοῦ-με τή διδασκαλία τῆς Ἐκ-κλησίας μας. Ἄρνη-ση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἀδια-φορία μας γιά τόν πλησίον. Εἶναι ἡ ἔλ-λει-ψη ἀγά-πης καί ἐνδιαφέρο-ντος γιά τόν ἀδελφό μας πού πά-σχει, πού ἔχει ἀνάγκη, πού πεινᾷ καί διψᾷ, γιατί στό πρόσωπό του φροντίζουμε ἢ ἀδιαφοροῦμε γιά τόν Χριστό.

Αὐτά καλούμεθα καί ἐμεῖς νά κάνου-με. Νά ἀποδεικνύουμε καθη-μερινά μέ τίς ἐπιλογές τῆς ζω-ῆς μας ὅτι δέν ἀρ-νούμεθα τόν Χριστό, ὅπως δέν τόν ἀρνήθηκαν καί ἡ ἁγία Ἰερουσα-λήμ καί τά τέ-κνα της. Δέν τόν ἀρνούμεθα, πα-ρό-τι δέν ἐκβιαζό-μεθα καί δέν πιε-ζόμεθα ἀπό κανέ-ναν, ὅπως συνέ-βαινε μέ τούς ἐορ-ταζομένους ἀγί-ους. Καλούμεθα, ἂν θέλουμε νά τιμή-σουμε πραγματικά τούς ἀγί-ους μας, νά μένουμε σταθεροί στήν πί-στη καί τήν ἀγάπη μας στόν Χρι-στό ὄχι στά λόγια ἀλλά στά ἔργα, ἀλλά ζώντας καθη-με-ρινά μέ τόν Χριστό στήν ψυχή μας, στίς ἐπιλογές, στίς πράξεις μας, στίς σκέψεις μας καί τίς ἐπιθυμίες μας, γιά νά ἀξιω-θοῦ-με καί ἐμεῖς, διά πρεσβειῶν τῆς ἁγίας Ἰερου-σα-λήμ καί τῶν ἀγίων τέ-κνων αὐτῆς, τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Χριστοῦ καί τῆς ἐπουρανίου βα-σι-λείας του.



© Kosmas Karagiannis IMBNK

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)